

כתבת השער האחורי:

שלושה נופים במטוס

הח"כ מחולל השערוריות עקיבא נוף הפר צו של בית-דין רבני ועלה למטוס לפארים — שם היו גם הידועה כציבור שלו ואשתו החו"קית. הח"כ הפר את החוק וזכה לגיבויים של יו"ר הכנסת ו-מישרריהמושפטים.

74

כתבת השער הקדמי:

בגין נגד כל העולם

חלום הכלהות של כל מדינה נראה כמשאת-הנפש של ממשלת-ישי ראש: העולם כולו נגדנו, ואנחנו נגד כל העולם. על ההגיון המזור שמאחורי החלטתו של בגין לצאת למאבק נגד הידידה האחרת-נה — ארצות-הברית.

4

..אני שווה

כל גדוש?

אומר בראיון מאמן אלופת הלינה הלאומית בכדורגל, דויד שווייצר.

52

מכות בדרך לשילטון

במפר"ל החליפו האגרופים המונפים את הידיים המצביעות כשיטה להשגת השילטון. העולם הזה חושף את המיכה האמיתית לכך שובולון המר החליט לצאת למאבק על השילטון דווקא עכשיו.

6

להודות באשמה?

בתוכנית הטלוויזיה דילמה עלתה השאלה: האם צריך פרקליט היודע שלקוהוה אשם, להורות לו להודות בבית-המישפט? כתבת העולם הזה לענייני מישפט מנתחת סוגיה זו וקובעת: לא תמיד!

13

גם הנבידות

חשובות

לאהבה!

המשך פירתת התי גובות על מאמרן של הגבר האוסף רלי, שמעון כי ה"נשים אינן מכירות את גופו של הגבר ואינן יודעות כיצד לענג אותו.

56

"בעלי ירה ביי!"

סיפור האישי של טון סעד, שנולדה בפורטסמות שבאנגליה, הגיעה לארץ בגיל 13 ונישאה בגיל 15 וחצי בלונדון, כשברשותה תעודות מזויפות. עתה ניסה בעלה לרצוח אותה, אך פגע בכתפה. הבעל נדון ל-18 חודשי מאסר על נסיון לרצח, ומסונו נלקחו ילדיה ובייתה.

73

סיניה - בשורות אש"ף?

העולם הזה מגלה את סיפור גילגוליה של התינוקת המפורסמת ביותר של מילחמת סואץ, הבדואית סיניה, שנישאה לרופא בדואי שהיה אסיר ביטחוני בישראל, וחיה באיטליה.

62

המישטרה נגד אנשי חרות

אנשי פניף כפריסכא של תנועת החרות מאשימים: שר" האוצר יורם ארידור הפעיל נגדם את המישטרה. בסניף סוערות הרוחות: מתנהל מאבק של "רומנים נגד עדות המזרח", כאשר הראשונים זוכים בתמיכת ההנהגה.

23

הרוגמנית משכונת העוני חווה לוי נישאת לתעשיין: נישואי סינדרלה 46
אשתו של השחקן אשר צרפתי תובעת: עוזב את הבית! 64
הרב עדי עשבי על משמעות חג החנוכה: הדרך לאכדון! 71

מדורים קבועים:

5	כמדינה	5	יימן אישי
9	תשקיף	9	טובסק, שיטת רק"כ, היונים התוק
10	אתה והשקד	10	פניות ו"כוח אדם"
14	מכתבים	14	קולנוע — הגשר על נהר קוואי
18	תשבץ	18	והבימאי דיוויד לין
	פורום — דוב ירמיה נגד אברהם יפה	20	שידור
25	חשבון עובר ושב	25	מדין שידורים
28	אנשים בעולם	28	רחל המרחלת
	עולם קטן — פולין, מצריים, דימבאווה	30	איש ממאדים
	אנשים — מישראל בזק: גנגר עולה וירד	31	הורוסקופ
32	ממסיכה למסיכה	32	נמר של נייר — האקספרס הפא"
36	בזונים	36	סאגוני הישן של פול תרו
37	הנידון — פידל שרון	37	זה היה העולם הזה שהיה
			ספורט
			מה הם אומרים — ארל ויליאמס,
			דודו טופר, מאיר וילנר

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, מל. 03-232262/3/4. תא-דואר 136. העורך הראשי: אורי אבנרי. עורך-תכנית: יוסי שזון. רכזי מערכת: שרית ישי ושומה פרנקל. עורכי כיתוב: תמי מוטוביץ וגיורא נוימן. צלמי מערכת: ציון צפריר וענת סרגוסמי. ראש המינהלה: אברהם סייטון. מחלקת המודעות: רפי זכרוני. המו"ל: "העולם הזה" בע"מ. מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב כריאכנידור. הפצה "גד" בע"מ. גזופות צינקוגרפיה "כספי" בע"מ.

קיא ירי

ברעננה. הבית הוא קיים עדיין, עד כמה שידוע לי.

שם שפטו אותו. המישפט נמשך כל היום. שפטו אותו שלושה. אחד מהם היה אדם, השני היה בחור מראש-פינה, שגם הוא נפטר בינתיים, ושכיניו היה "יוסף הגלילי", והשלישי היה אחד שכיניו היה "לוי".

אחר-כך לקחנו אותו במונית, שהיתה איתנו, למקום ליד רמת-הדרה. היה שם נהג שאחר-כך, ב-1954, נהרג במעלה-עק"רבים, אחד שהיה עובד עיריית תל-אביב, אחד שכיניו היה "זאב" ואחר-כך היה קצין גבוה בצה"ל, אחד שכיניו היה "חוסיד" (מלשון חסיד) ועימנואל הנגבי.

הורדנו אותו מהמונית, אני לא יודע אם הוא הבין מה הולכים לעשות לו. הלכנו לתוך הפרדס, וכשהיינו עמוק ב"פנים, נעצרנו. אדם פקודת-אש, אבל רק אחד לו את פסק-הדין, זאב, זה שאחר-כך היה בצה"ל, ניגש אליו והוריד לו את המש"קפיים. היתה פקודת-אש, אבל רק אחד ירה — זאב. לוי לא מת מיד, והיה צריך להכניס לו עוד שתי יריות בראש, מקרוב, וכך זה היה. אלה שלא ירו אמרו שנתקע להם הנשק, או שהסתירו להם את שדה-הראייה.

אחר-כך, בערב, נסע זאב לגשר הירי קון, וזרק את המישקפים לנהל. אחרי מילחמת-העצמאות, ב-1950, קראו לי לחקירה במישטרה. היו שם שלושה קציני-מישטרה: אבטיחי, סופר וולפסון. הם התחילו ללחוץ עלי, ואני אמרתי שמי לאתי פקודה, ואם רוצים להעמיד אותי לדין, בבקשה, שיעמידו לדין גם את חיילי הפלמ"ח שמילאו פקודה וירו בטוביאנסקי, מאוחר יותר בא אלי מישוה מהשב"כ, וביקש שאעזור להם לחפש את האחרים שהיו בכיתת-היורים. סירבתי.

עד כאן דברי איש לח"י לשעבר. בכל תולדות לח"י הוצאו להורג 19 איש, אך רק שניים מהם היו חברי האיר"גן המחתרתי.

לפני כמה שבועות פורסמה לראשונה במלואה פרשת הריגתו של איש לח"י, אליהו גילעדי, אך אם בפרשה זו יש אנשים המצדיקים עד היום את ההחלטה להוציא להורג את גילעדי, אין למצוא אנשים שיהיו מוכנים להגן על פרשת הריגתו של יהודה-אריה לוי. גם האיש שהשתתף בכיתת היורים אינו עושה זאת. אגב, בכתבה נפלו כמה טעויות מצע-רות בתאריכים. במקום אחד נאמר כאילו הוצא לוי להורג "לפני 34 שנים, בי-15 בינואר 1934", מובן שלוי הוצא להורג ב-15 בינואר 1948.

מקטע אחר עשוי היה להשתמע כאילו פרש דויד רויאל מאירגון-ההגנה רק ב-תחילת שנות ה-40, ואו הצטרף אליו יהודה-אריה לוי. אצל נוסד ב-1929, ודויד רויאל קיבל לידיו את הפיקוד ב-1937. לוי היה שייך לאצ"ל עד שהצטרף ללח"י, כאשר הקים אברהם ("יארי") שטרן את האירגון, שנקרא תחילה "האירגון הצבאי הלאומי בישראל", ביוני 1940.

לוי אשכנזי

מה זה "לחזור בתשובה"? בשבוע שעבר היה נטוש על כך מאבק בלשוני במערכת.

בתודעת הציבור מצטיירת תמונתו של אורי זוהר — בדרן בעל נטייה בולטת לפורנוגרפיה, שהיה בן-לילה לבחור-ישי"בה בעל פיאות ויצירות, והנמצא אי-שם בשטח-ההפקר בין אגודת-ישראל ונטורי קרתא.

תמונה זו מתאימה רק לאיש אחד, ויש דתיים רבים החולקים על צורה זו של חזרה בתשובה. על-פי ההגדרה הנכונה, "חזרה בתשובה" הוא יהודי בעל השקפת-עולם חילונית החוזר אל האמונה הדתית, הכוללת, כמובן, שמירת-מצוות.

הוריוכו התעורר לגבי שער השבוע ה-אחרון, שהכריז כי אורנה גאון, אשתו של הזמר הידוע, "חזרה בתשובה". ההרגשה היתה שהיא הולכת בעיקבות חזרות-בת-שובה מפורסמות כמו אורנה בנאי ואלונה איינשטיין, שתיהן נשים של אנשי-בוהמה נודעים, ולא היא.

כפי שהסתבר מן הכתבה עצמה (העולם הזה 2311) היתה הכוונה לסוג של חזרה-בתשובה — התעמקות בתנ"ך, סיגנון-לבוש אחר, אי-ניסיעה בשבת, וכו'. זה הצדיק את הכותרת, "חזרה בתשובה".

אולם אחרי הופעת הגליון הכחשיה אורנה, בנעם רב, כאילו חל אצלה לאחר רונה שינוי כלשהו. יחסה לדת לא השרתה לאחריה, אלא לפני שנים, כאשר נישאה ליהורם גאון, שהרקע המישפחתי שלו דתי, אז הפסיקה לנסוע בשבת, להתלבש בצורה חושפנית וכו'. אז גם הצטרפה לחוגי-התנ"ך המישפחתי.

מובן שאין זה עלבון לייחס למישוה "חזרה בתשובה", ולכן גם אין מקום להת"גצלות, אך אני בצטער על השיבוש במי-דע, מה גם שרבים טילפנו אליה אחרי הפירסום והטרידו אותה בשאלות על השי-קפותיה הדתיות.

"לא הבנתי מה קורה"

האיש שהתקשו עם המערכת למחרת פירסום הכתבה על הוצאתו להורג של יהודה-אריה לוי, איש לח"י ("הוצאה להורג בפרדס", העולם הזה 2310), לא היה מוכ להודותה בשמו. אך מתוכן דבריו היה ברור שפרשת הריגתו של יהודה-אריה לוי נהירה לו. הוא ביקש לתאר את הדברים במדוייק, כפי שאירעו בעת הו-צאתו להורג של לוי, בפרדס שליד רעננה.

להלן דבריו של איש כיתת-היורים:

באותו יום, ה-15 בינואר 1948, אמרו לי: אדם (עימנואל הנגבי ז"ל, בעלה לשעבר של גאלה כהן ואביו של צחי הנגבי) קורא לך. באתי, ועם עוד כמה אנשים הלכנו לקחת את לוי. אני הכרתי אותו, ידעתי שהוא ראש המחלקה הטכ-נית של לח"י, ולא הבנתי מה קורה. לקחנו אותו לבית בורד ליד שיכון-עמל